

Stillehavsøsters

Stillehavsøstersen er en invasiv østersart, hvilket betyder, at den ikke naturligt hører hjemme i Danmark. Oprindeligt stammer den fra Stillehavet omkring Japan og blev introduceret i Europa med det formål at dyrke den som føde, da den vokser meget hurtigt og kan blive op til 40 cm lang.

Tidligere troede man ikke, at stillehavsøstersen kunne formere sig i det danske vand, da vandet er koldere end i Sydøstasien, hvor den naturligt trives. Overraskende nok har den dog vist sig at kunne producere larver i danske farvande.

Stillehavsøstersens skal er aflang og kan have en hvid, brun eller grøn farve. Kanten af skallen kan være meget skarp, så det er vigtigt at være forsigtig ved håndtering. Skallen er tyk og giver god beskyttelse mod rovdyr. En uheldig konsekvens af stillehavsøstersens tilstedeværelse er, at dyr, der normalt lever af blåmuslinger og europæisk østers, nu har svært ved at få adgang til føde, da de ikke kan åbne den tykke skal på stillehavsøstersen.

Stillehavsøstersen ernærer sig ved at filtrere vandet for plankton og kan leve op til 30 år. Den har en tendens til at danne store klumper, hvor flere østers sidder tæt sammen, og dette kaldes ofte for "rev-dannende". Disse klumper kan både skabe skjulesteder for andre dyr, men samtidig forhindre visse arter i at finde plads på havbunden. Stillehavsøstersen udgør et problem, da dens hurtige vækst og tætte bestand kan forhindre andre arter som blåmuslinger og europæisk østers i at trives på bunden af havet.